

ابوالعباس سفاح

ابوالعباس، عبدالله بن محمد بن علي بن عبدالله بن عباس، معروف به "سفاح"، نخستین کسی است که از طایفه بنی عباس به خلافت رسید.

وفات ابوالعباس سفاح در سال 136 هجری قمری

ابوالعباس، عبدالله بن محمد بن علي بن عبدالله بن عباس، معروف به "سفاح"، نخستین کسی است که از طایفه بنی عباس به خلافت رسید.

در اواخر حکومت امویان، نهضتی بزرگ تحت پوشش "الرضا من آل محمد (ص)" بر ضد حکومت بنی امیه، سراسر جهان اسلام را فراگرفت و هر روز نفرت مردم نسبت به امویان و علاقه و محبتشان به هاشمیان و وابستگان به خاندان رسالت، زیادتر می شد.

صحنه گردانان این نهضت عظیم، فرزندانگان امام حسن مجتبی (ع)، معروف به بنی الحسن (ع) و اولاد و احفاد عباس بن عبدالمطلب، عموی پیامبر اکرم (ص) بودند.

ابومسلم خراسانی، در خراسان و شرق عالم اسلام و ابوسلمه خلال در مناطق عرب نشین، داعیان بزرگ آنان بودند و با فراگیر کردن نهضت، امویان را وادار به شکست نمودند و با کشتن مروان بن محمد، معروف به مروان حمار، به خلافت امویان، پایان بخشیدند. اما در تصاحب خلافت، بنی عباس پیش دستی کرده و آن را از رقیب داخلی اش، یعنی بنی الحسن ربوده و برای خویش از مردم بیعت گرفتند. ابوالعباس سفاح، اولین خلیفه عباسی است که در ربیع الاول سال 133 قمری، زمام امور مسلمانان را بدست گرفت.

در زمان او، هوادارانش با سپاهیان مروان بن محمد و بازماندگان آنان نبرد کردند و بنی امیه را در شام، قتل عام نمودند.

ابوسلمه خلال، که در پیروزی نهضت عباسیان نقش به سزایی داشت، پس از استقرار ابوالعباس سفاح در مقام خلافت، مورد کینه و خشم باطنی وی قرار گرفت و ناجوانمردانه در تاریکی شب به قتل رسید. سفاح، قتل وی را به گردن خوارج انداخت و از این راه بر جنایت خویش پرده ای پوشید.

عاملان سفاح با مردم مناطق شهرهای مختلف، رفتار خشن و سختی اعمال می کردند و هر کسی را به بهانه های واهی به تیرو تیغ می سپردند. در این میان، جنایت برادرش یحیی بن محمد در موصل و کشتن تعداد بیشمار از مردم و هتک نوامیس آنان، چهره زشتی از زمام داری این طایفه را از آغاز خلافتشان به مردم نشان داد.

آن طوری که نقل شد، وی نسبت به آل ابی طالب (ع) و علویان مبارز، اعم از بنی الحسن (ع) و بنی الحسین (ع) و سایر سادات منتسب به بیت رسالت و امامت، رفتاری نیکو داشت و به آنان احسان های زیادی می نمود.

سرانجام، در دهم ذی حجه، سال 136 قمری پس از نزدیک به چهار سال خلافت، در شهر انبار [واقع در کشور کنونی عراق] بدرود حیات گفت و در همان شهر به خاک سپرده شد. پس از وی، برادرش منصور دوانقی بنا به وصیت او به خلافت رسید.